

skel paa den Efterbeskatning og den, her er foreslaaet. For det første var denne Efterbeskatning i 1912 fra Regeringens Side en Del af Lovforslaget, da det blev fremsat, og der blev sagt, at denne Efterbeskatning skulde træde i Kraft samtidig med Loven. Da vidste Publikum nøje, hvad man havde at rette sig efter; men her er det noget, der er kommet ind senere. Den Gang vidste Folk, hvad det var, det drejede sig om, og det var kun 2 bestemte Arter Spiritus, Brændevin og Akvavit, der blev efterbeskattet med 45 Øre pr. Liter 100 pCt. Spiritus; men der er en stor Forskel paa dette og paa Efterbeskatningen af alle de Sorter, som man nu skal finde frem i Varelagre, hvor der er 1,000 forskellige Sorter, der skal sættes Pris paa og kalkuleres og ansættes til Efterbeskatning. Det skal nok vise sig, hvis dette Forslag bliver til Lov, at det bliver et ganske anderledes Arbejde at faa det gjort op end i 1912.

Maa jeg endelig sige, at naar der blev sagt i Anledning af mine Udtalelser om Øllet og Muligheden for den Form for Beskatningen, at Bryggerierne var tilfredse med den, da kan det godt være, at Bryggerierne er tilfredse. Men et andet Spørgsmaal er, om Befolkningen er tilfreds. Jeg er ikke sikker paa, at Befolkningen er tilfreds med, at man forhøjer Prisen paa det hidtil skattefrie Øl. Det er det, jeg paa-taler, og jeg har anvist en Vej, der kunde gøre det muligt, at det ikke behøvedes, hvis Ministeren ved Overdragelse tager sin Pris ind i Differencen mellem Kornlovens 220 Kr. pr Ton og den for Øllet kalkulerede Pris 330 Kr. pr. Ton. Det kan godt være, at den højtærede Minister har givet os alle de Tal, som han har, og at han ikke mener, at han kan faa flere. Jeg vil anmode den højtærede Minister om selv at efterse det stenografiske Referat af Folketingets Forhandlinger den 7. September Sp. 4373, hvor han har sagt: „Af disse 227 Mill. Kr.s Indtægt hidrørte de 122,1 Mill. Kr. fra de direkte Afgifter“, og saa er der opregnet, at Indtægten af Ejendomsskylden har givet 6 Mill. Kr., Indkomst- og Formueskatten 38,6, den overordentlige Formue- og Indkomstskat 69,6 og Arveafgiften 5,9, tilsammen 122,1. Jeg tror, at naar man tæller det sammen, er der en lille Regnefejl paa 2 Mill. Kr., men det spiller vel ikke stor Rolle i disse Tider.

Finansministeren (Brandes): Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede)

begyndte med at klage over, at jeg skulde have irettesat ham. Intet har været mig fjernere, ogsaa af den Grund, at jeg ikke tror, det kunde nytte noget, om jeg vilde søge at forbedre det ærede Medlem i den Alder, han har. Jeg har heller ikke paa nogen Maade bebrejdet ham, at han skulde være optraadt utilbørligt eller have overtraadt Forretningsordenen, noget, som han — og jeg ogsaa — mener ligger indenfor den højtærede Formands Omraade. Hvad jeg sagde, var, at hans Tale havde en anden Karakter, end hans Taler plejer at have, idet den ikke var af samme saglige Art som ellers, men mere var en Tale, der kunde holdes i en Forsamling af Borgere, der ikke regner det saa nøje med, om hver Oplysning eller hver Bevisførelse er fuldkommen tilstrækkelig, men hvor det mere kom an paa Slagord og Fyndord, noget, mange Politikere har en stor Evne til og megen Glæde af at fremsætte. Det ærede Medlem gør mig derfor Uret paa dette Punkt. Det ærede Medlem maa ogsaa forstaa — saa megen parlamentarisk Erfaring maa han have —, at hvis man ikke maatte karakterisere, hvorledes en anden taler, paa den Maade, at man siger, at det er bedre eller daarligere i Forhold til Emnet, eller siger, at det er rigtigt eller urigtigt, hvad han har sagt, saa vilde Forhandlingerne blive endnu kedeligere, end de ellers mange Gange kan være, og endnu mindre tilfredsstillende for Medlemmer og Tilhørere.

Det ærede Medlem kunde ikke mod-sige de Oplysninger, jeg havde givet med Hensyn til de billige Vine. Jeg vil bede det ærede Medlem se sine egne Ytringer efter, hvor han har antydnet, at det var det rene Blændværk, at man var gaaet ned med Afgiften for den billige Vin, for der var ingen billig Vin. Nu siger det ærede Medlem, at han har set en stor Vinhandlers Priskurant, men der fandt han ikke opført saadan Vin. Finansministeriet har imidlertid fra alle Landets Vinhandlere faaet Oplysning om de Lagre, de ligger inde med og Priserne derpaa, og det viste sig, at Halvdelen af hele Beholdningen var Vin til en Værdi af under 1½ Kr. pr. Flaske. Det kan derfor ikke nytte noget, at det ærede Medlem siger, at den Vinhandler, han har, kun tilbyder ham dyrere Vine, det er muligvis, fordi han drikker saadanne, men det er ikke det, jeg har at rette mig efter.

Hvad Efterbeskatningen angaar, vil jeg sige, at det ærede Medlem tager fejl,